Walt Disney's

losse nrs. f 1,80 – abonneeprijs f 1,55 per nummer – België F 33

Donald Duck

Nr. 49 - 1985

INTERVIEW MET SINTERKLAAS

EEN VROLIJK WEEKBLAD

OOM DONALD'S

Hallo jongens en meisjes! Deze week heeft Oom Donald **MIJ** gevraagd om iets voor jullie te schrijven, want ook in Duckstad vieren ze mijn verjaardag. Dat kun je deze week uitgebreid lezen in het speciale nummer van de Duckstadkrant. Op bladzijde 4 en verder kom je mij ook al tegen, want ik heb het deze week aan de stok gehad met de grootste schurken van Duckstad: de Zware Jongens! Maar hoe dat allemaal precies ging, moet je zelf maar lezen. Veel plezier, en vergeet niet om op 5 december je schoen te zetten!

Sinterklaas

Beste Donald. Wij doen mee met centraal wonen. Dat is een groep mensen die bij elkaar wonen. Er is van alles te doen, zoals: hobbykamer, moestuin, clusterkeukens, speelkamer, gemeenschappelijke wasmachines, kinderboerderij, bar, een zaal voor activiteiten. En soms gaan we kamperen. Het lijkt me niks voor jou, want jij hebt altijd ruzie met je buren.
Cecile Knoppen en Rosemary Mallee – Vlaardingen

Jullie moeten wel een vreselijk gezellige pakjesavond krijgen, meiden!

Beste mijnheer Duck. Ik ben twee tanden kwijt: een hoektand en een kies. Gelukkig heb ik er een doosje voor. Tien tanden zijn er al uit. Tot zlens.
Rutger Ruissen – Hoeven

Je hoeft ze niet te bewaren, Rutger. Als je wisselt, krijg je vanzelf nieuwe!

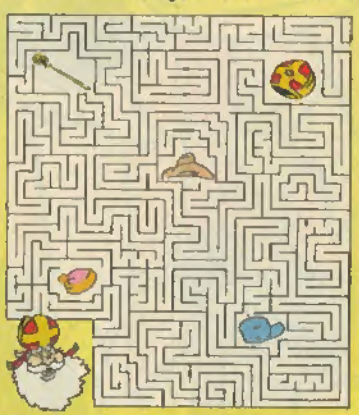

Sinterklaas moet dringend op pad. Help jij hem de kortste weg naar de uitgang te vinden, en zo dat hij onderweg zijn staf en zijn reserve-mijter op kan halen?

weekblad
Donald Duck
Een uitgave van Oberon B.V.
Postbus 6003 2001 HA Haarlem
Telefoon: 023 - 304304
tussen 9.00 uur en 12.30 uur
nr. 49 – 6 december 1985

©1985 Walt Disney Productions

Donald Duck Club

De Hiep Hiep Hoera-nummers van deze week zijn:

- 195912 -
- 023602 -
- 126195 -
- 215410 -
- 134910 -
- 257527 -
- 205500 -
- 277538 -
- 120839 -
- 285071 -

Staat een van deze nummers op jouw eigen Duck Clubpas, stuur dan een fotokopie van je pasje, waarop je duidelijk je naam, adres en leeftijd schrijft naar Donald Duck Club - Postbus 6003 - 2001 HA HAARLEM. Doe dit vóór 3 januari 1986 en vermeld eveneens op de kopie: DD, 49-1985

Je krijgt dan een exemplaar van het dikke **Donald Duck Dubbelalbum** thuisgestuurd!

BRIEVENBUS

Brief van de week

MIRELLA RENKENS uit **VELDHOVEN** krijgt deze week de Donald Duck-muziekssleutelhanger.

Beste Donald Duck. Mijn vader is doof en mijn moeder ook. Ze hebben op dezelfde school gezeten als Johan Groskamp uit D.D. 24. Mensen zeggen dat mijn vader en moeder vreemd praten. Ik zelf vind dat ze gewoon praten, net als ik. Alleen moet je langzaam spreken, anders verstaan ze je niet goed. Mijn vader kan goed tekenen en mijn moeder kan goed koken. Mijn vader schaatst ook graag. Hij heeft meegedaan aan de Elfstedentocht op 21 februari.

Wat jammer dat ze dan niet van de wijsjes van jouw muziek-sleutelhanger kunnen genieten! Wil jij ze de groeten doen, Mirella?

Beste Donald, ik schrijf een gedicht, speciaal voor jou:
Donald had een baantje
bij de patatzaak Daantje.
Hij at alle patat op
en werd ontslagen, er zat niets anders op.
Nu zit hij thuis
lekker lui voor de buis
en geeft broodkruimels aan zijn muis.
Ik hoop dat je het gedicht mooi vond.
Agnes Roeterding – Hengelo

Prachtig, Agnes! Heb je er nooit over gedacht om later zwarte-Rijmpiet te worden?

Beste Donald. Ik ben pas geleden op schoolreis geweest. Naar het prehistorisch dorp in Eindhoven. Drie dagen lang was het heel erg leuk. Je hoefde je niet te wassen. Maar je moest wel werken. We moesten om half acht naar bed, maar om twaalf uur gingen we pas slapen. Het was hartstikke leuk.
Kirsten Kaster – Heenvliet

Je hoefde je niet te wassen? Ik probeer Kwik, Kwek en Kwak steeds uit te leggen dat ze blij moeten zijn dat ze zich kunnen wassen! Ben je daar trouwens Nancy Giovine uit DD 48 nog tegengekomen?

De tekenaar van Doris Duckie vergat helaas z'n naam op de tekening te zetten. Knap werk, onbekende!

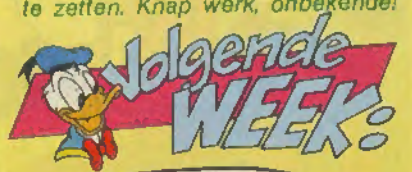

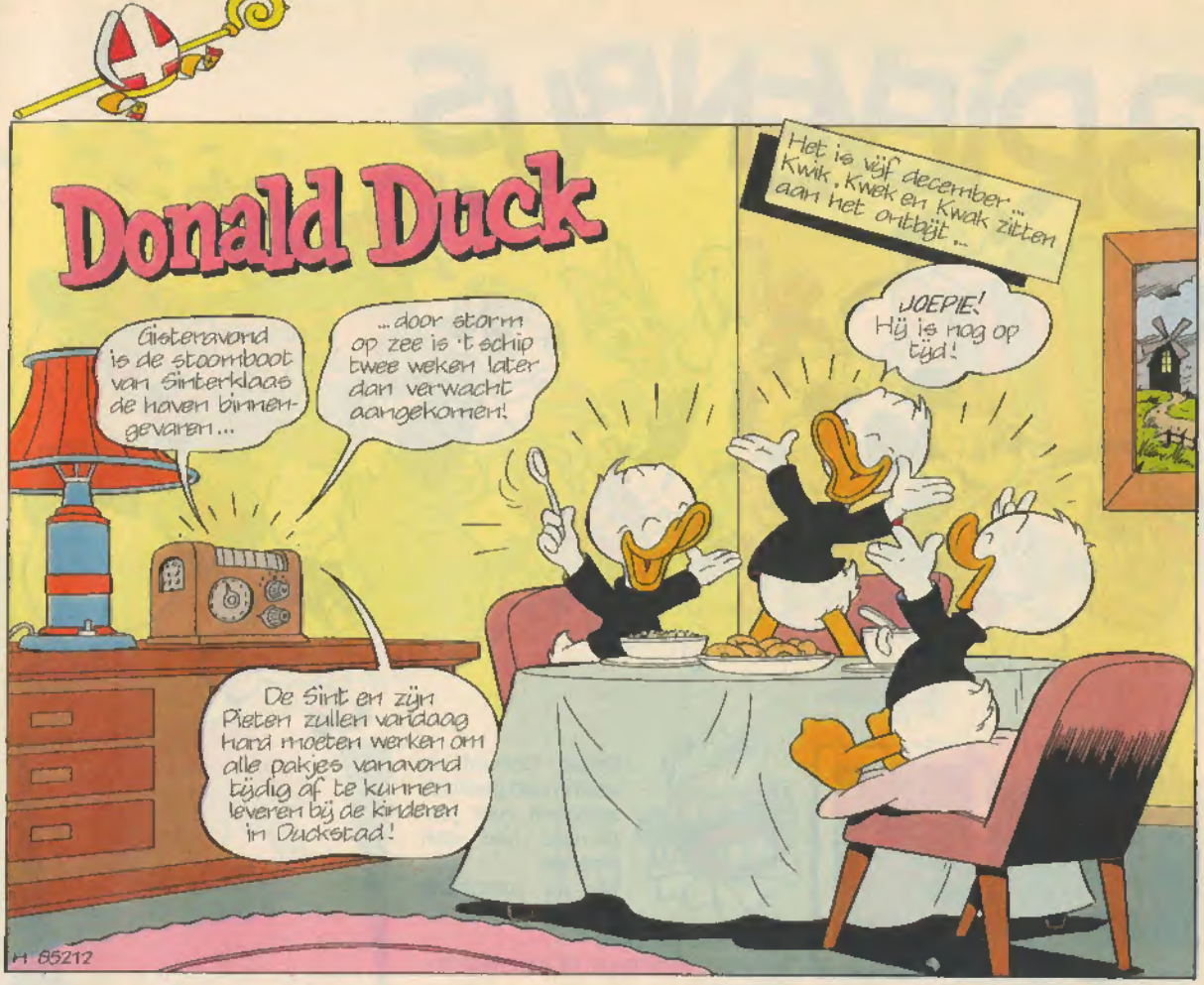
Donald Duck
Het is vijf december... Kwik, Kwek en Kwak zitten aan het ontbijt...
JOEPIE! Hij is nog op tijd!
Gisteravond is de stoomboot van Sinterklaas de haven binnengevaren...
...door storm op zee is 't schip twee weken later dan verwacht aangekomen!
De Sint en zijn Pieten zullen vandaag hard moeten werken om alle pakjes vanavond tijdig af te kunnen leveren bij de kinderen in Duckstad!
H 85212

Wie is nog op tijd, jongens?
Sinterklaas natuurlijk!
Het is vanavond toch pakjesavond!

SINTERKLAAS?! Oei! Heb ik de verlanglijstjes van de jongens wel opgestuurd naar Spanje?!

OH NEE! Hier liggen ze nog!
ZIE GINDS KOMT DE STOOMBOOT UIT SPANJE WEER AAN...

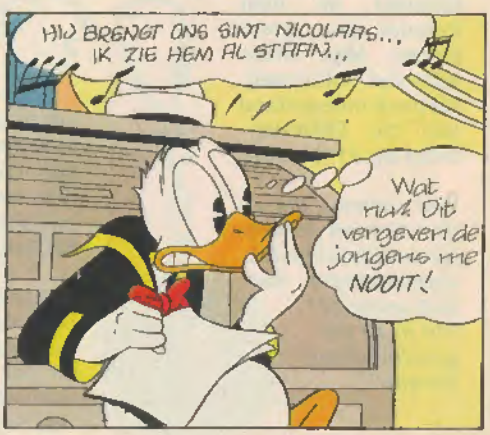
HIJ BRENGT ONS SINT NICOLAAS... IK ZIE HEM AL STRAAN...
Wat nu?! Dit vergeven de jongens me NOOIT!

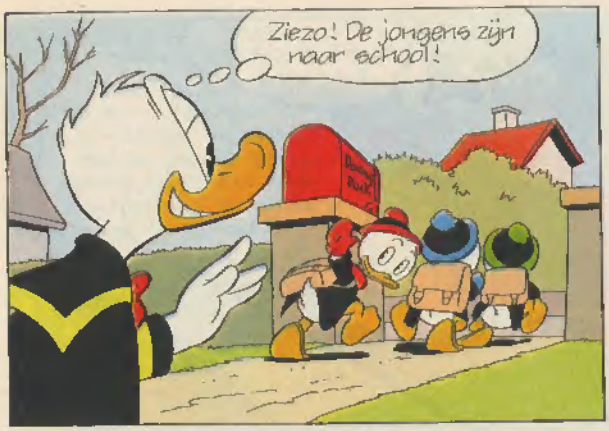
Ziezo! De jongens zijn naar school!

Dan breng ik de verlanglijstjes gewoon zelf naar Sinterklaas in de haven. Misschien ben ik nog op tijd!
313

U heeft nog drie verlanglijstjes die u persoonlijk aan de Sint wilt geven? Hmmmm...

Voorwit dan maar! Loopt u maar met mij mee, señor! Ik geef u meteen uw rondleiding!
Jippie! Dank u wel, Piet!

POPPEN
ROLSCHAATSEN
KNIKKERS
PUZZELS
BALLEN
PEPERNOTEN
Tjonge! Ik heb nog nooit zo veel speelgoed bij elkaar gezien!

Mmmm! Wat ruikt het hier lekker!
Dat zijn onze pepernoten, señor! Eigenhandig gebakken!

Mmmm...daar lust ik er wel een paar van!
Kijk, señor, hier ziet u hoe de kadootjes worden ingepakt. En als we hier rechtdoor lopen, komen we bij het kantoor van Sinterklaas!
ERNOTEN

Wel alle pepernoten! Waar is die eend gebleven?
OEI!

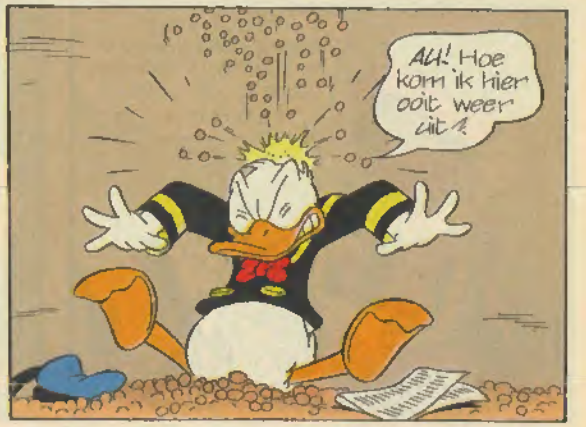
AH! Hoe kom ik hier ooit weer uit?

Ik wist niet dat de inwoners van Duckstad zó verlegen waren!
PEPERNOTEN

Hee! Wie sluipen daar zo verdacht in de haven rond?

De ZWARE JONGENS, vermomd als zwarte Pieten! Die zijn vast niets goeds van plan!
Heh! Heh! We zullen er eens voor zorgen dat onze namen ook in 't grote boek van Sinterklaas komen, bij die van de brave kindertjes!
Dan krijgen wij eindelijk óók kadootjes!
En in deze vermommingen vallen we hier helemaal niet op!
Zeg... waarom SLUIPEN we dan eigenlijk?

Hela, vreemdelingen! Wat komen jullie hier doen?
Nou?
Eh... wij komen hier inbre... eh... ik bedoel inpik... eh... INPAKKEN!
Precies! We zijn door 't uitzendbureau gestuurd!
Jullie hadden nl tekort aan kadootjes-inpakkers!
We kunnen inderdaad wel wat extra hulp gebruiken! Kom maar met me mee!
BAH! Wat heb jij toch altijd een slimme ideeën!
De Zware Jongens doen EERLIJK werk! Bah!
Als mijn moeder dit maar nooit te weten komt!
Intussen...
Pfff! DAAR ben ik eindelijk uit!
Voorlopig kan ik geen pepernoot meer zien!
Waar is die Pieterbaas gebleven die me bij Sinterklaas zou brengen?
Kunt u me misschien vertellen hoe ik bij Sinterklaas kom?
Zeker! Rechtdoor tot de computerspelletjes, dan linksaf en daar is het aan je rechterhand!
Bedankt! OEPS!

Mee, señor! U moet de andere kant op!
NEE!
ZOEF

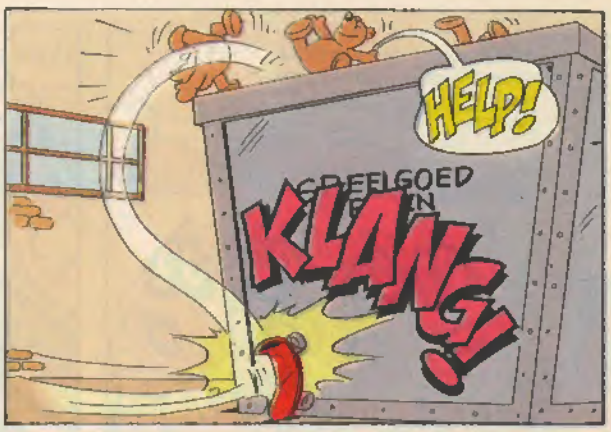
HELP!
KLANG!

Intussen...
Zeg jongens, waren we hier niet om het boek van Sinterklaas te pakken te krijgen?
Je hebt gelijk!

Luister, ik heb 'n plan...pssst...pssst

In het kantoor van Sinterklaas...
Hier zijn de verlanglijstjes van Pak en Max. Sinterklaas! Krijgen zij wat ze opgeschreven hebben?
Ja hoor, Piet! Ze staan bij me in 't boek!
Pak en Max Mouse, Duckstad...
TIK! TIK! TIK!
IN
UIT

Alsjeblieft! De lijstjes van Pak en Max!
TYPE-PIET

Twee paar rolschaatsen, maat 32... 'n strandbal en 'n puzzel met Sinterklaas erop!

POPPEN
ROL-SCHAATSEN

Hah?
BRAND! BRAND!

Waar is de brand? Op de inpakafdeling?
Nee, sufferd! In 't kantoor van de Sint!

Maar daar kom ik met vandaan!

HELP! BRAND IN 'T HOOFDKANTOOR!
INPAK AFDELING

Waar dan?
Geen paniek, Pieter!
IN
UIT

ERKLAAS
BRAND! IEDEREEN HET HOOFDKANTOOR UIT!
En dan pakken wij snel het boek! Ha! Ha!

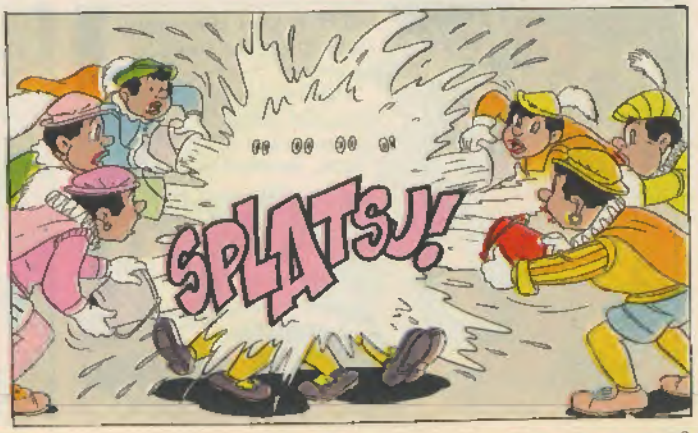
SPLATSJ!

Asjemenou! Die Pieten zijn vlug als water!

Heeft er soms NOG iemand een idee hoe we 't boek te pakken kunnen krijgen?
Ja, IK! Let maar 's op hoe IK dit aanpak!

Zeg, Piet... mag ik daar even op rijden? HEEL even maar?
Mau... eh... voor deze ene keer dan, want...

Dit is zeker de rem, hè?
Nee, señor! Dat ies het...

...GASPEDAAL!
Oei! Laat ik daar nu per ongeluk op trappen!

Ach, wat erg! Ik laat alles vallen!

HELP! Ik ben de macht over 't stuur kwijt!
Ha! Ha! Ik rij de tafel omver en ga er dan met 't boek vandoor!

Hee! Dat ding gaat steeds langzamer!
Pfoeh!

Hij STOPT zelfs!
Dat wilde iek u nog zeggen, señor! De benzine was bijna op!

Later ...
Wat zeg je? Roept er iemand om hulp in de container met de speelgoedbeertjes?
Si!

Wel-alle-pepernoten! Hoe komt u daar terecht, señor?

Ik heb nu geen tijd om dat uit te leggen! Ik moet naar Sinterklaas! Waar is hij?
Rechtdoor lopen tot de balletpakjes en dan drie keer linksaf!

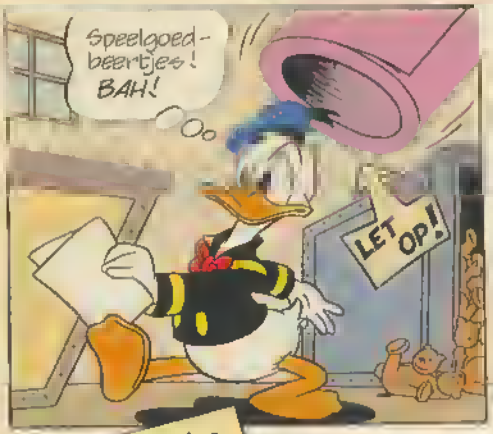
Speelgoed-beertjes! BAH!
LET OP!

Ik dacht toch dat ik hier een eend zag staan!
Dat denk je maar! Schiet liever op, dit papier moet naar de inpak-afdeling!
Hmph!

Op de inpakafdeling...
We MOETEN dat boek voor vanavond te pakken krijgen! Maar hoe?
Ik weet iets!

Jullie gaan met zijn tweeën daar staan, ik laat per ongeluk deze rol papier vallen, die rolt 't kantoor van de Sint binnen en veegt alles ondersteboven. In de verwarring grijpen JULLIE 't boek!

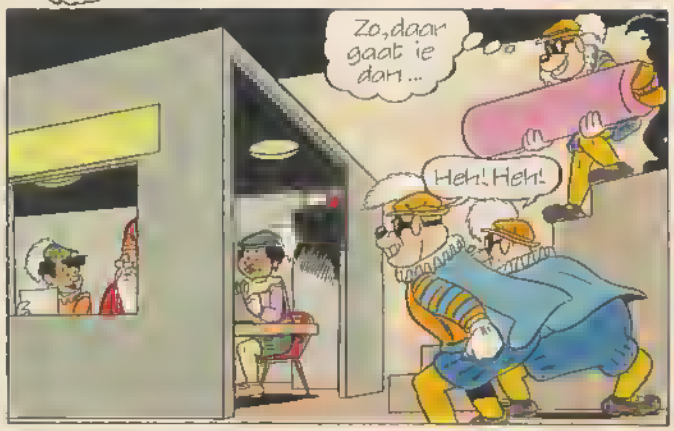
Zo, daar gaat ie dan...
Heh! Heh!

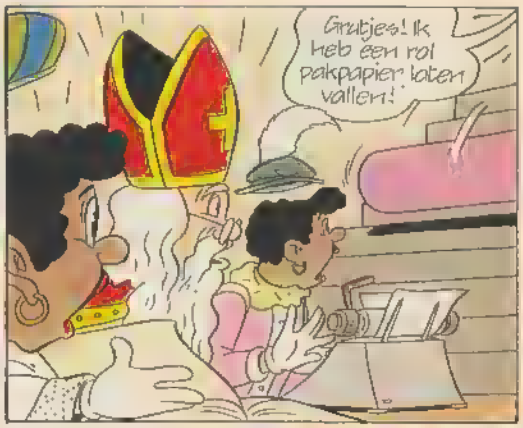
Grutjes! Ik heb een rol pakpapier laten vallen!

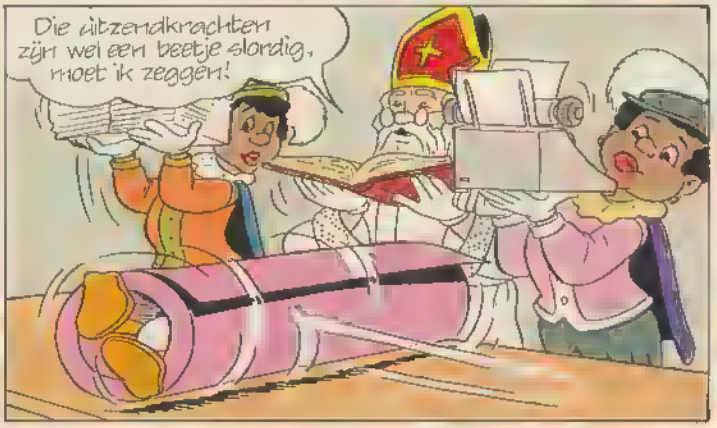
Die uitzendkrachten zijn wel een beetje slordig, moet ik zeggen!

Ziezo, Piet! Het volgende verlanglijstje graag!

Alweer mislukt!

Wat doen jullie hier? Voorzit, aan het werk!

Ook met Donald verloopt niet alles op rolletjes...
HELP!
STRANDBALLEN

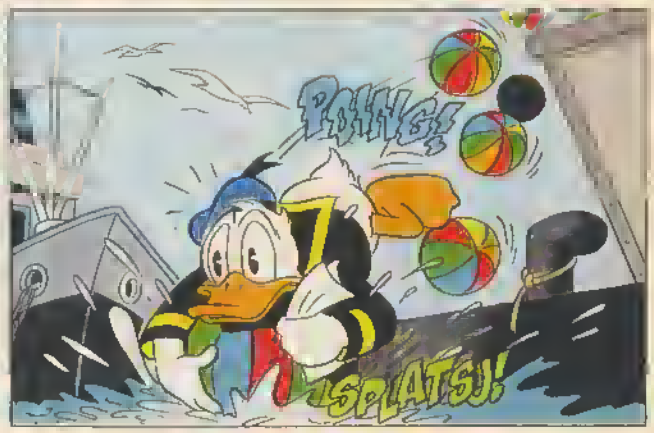
PLONK!
SPLATSJ!

Als Donald eindelijk weer de kade bereikt ...
Huh? Waar is iedereen?
ZIE DE MAAN SCHIJNT DOOR DE BOMEN...
Het spijt me, señor! Alle Pieten zijn op pad om kadootjes rond te brengen! Het ies pakjesavond, weet u!
En zo ...
HOORT WIE KLOPT DAAR KINDEREN..
SINT NICOLAAS, SINT NICOLAAS, BRENG ONS VANAVOND EEN BEZOEK...
SINTERKLAASJE, KOM MAAR BINNEN MET JE KNECHT..
... IN D'ÉÉN OF ANDERE HOEK! KOEKOEK!
Kreun! Heel Duckstad viert vanavond sinterklaas, maar ONS huisje gaat hij voorbij ... en dat is MIJN schuld! Shit!
Voor de Zware Jongens is het evenmin een heerlijk avondje ...
Het is ons weer niet gelukt! Bah!
Zucht!
Zucht!
Zucht!
Zucht!
KLEPPERDEKLEP!
Huh? Wat is dat?
Hoef-getrappel op het dak!

Intussen ...
Jongens, luister! Ik moet jullie iets vervelends vertellen ...
Ha, Oom Donald!
Bent u daar eindelijk?
Kom gauw kijken wat we van Sinterklaas hebben gekregen!
WAT?
Maar dat kan niet! Ik ...
Wij weten al ...
... wat u wilt zeggen ...
... Oom Donald!
U was vergeten onze verlanglijstjes op te sturen, net als vorig jaar en 't jaar daarvoor!
Maar daar waren we op voorbereid en dus hebben we kopieën gemaakt van de verlanglijstjes ...
... en die zelf maar Spanje geteund!
Jullie vertrouwen me niet, hè? Ik zal jullie krijgen! Als jullie 'ns wisten hoeveel moeite ik voor jullie gedaan heb!
Maar Oom Donald!
Zo bedoelen we het ...
... toch helemaal niet!
DONALD DUCK
Aan de rand van de stad bevinden zich NOG enkele teleurgestelde inwoners ...
Ik had toch minstens gedacht dat we 'n roe zouden krijgen!
Maar wat brengt Sinterklaas ons?
Voor ieder van ons een CHEQUE!
Met de vermelding: LOON VOOR 'N DAG EERLIJK WERK!
EERLIJK! Bah! Ik ben nog nooit zó beledigd!
176-761
-671
617

15e jaargang nr. 2
SINTERKLAASBIJLAGE 1985

DUCKSTAD KRANT

EEN EXCLUSIEF INTERVIEW MET SINTERKLAAS!

Door uw speciale verslaggever Donald Duck.

Zoals je weet draag ik als eend geen schoenen. Toch had ik vroeger, toen ik nog klein was, één paar. Elk jaar in november haalde ik dat van zolder om het te poetsen, want zoals ieder kind wilde ook ik mijn schoen zetten. Vanaf het moment dat de stoomboot in Duckstad aangekomen was, tot de zesde december, ging ik elke ochtend vol verwachting kijken of zwarte Piet er die nacht iets in had gestopt. Ik weet nog hoe spannend ik die dagen vlak voor sinterklaas vond. En hoeveel spijt ik had van al het kattekwaad dat ik het afgelopen jaar had uitgehaald. Nu zit ik tegenover de goedheilig man. En stel je voor: ik, Donald Duck, mag Sint Nicolaas interviewen!

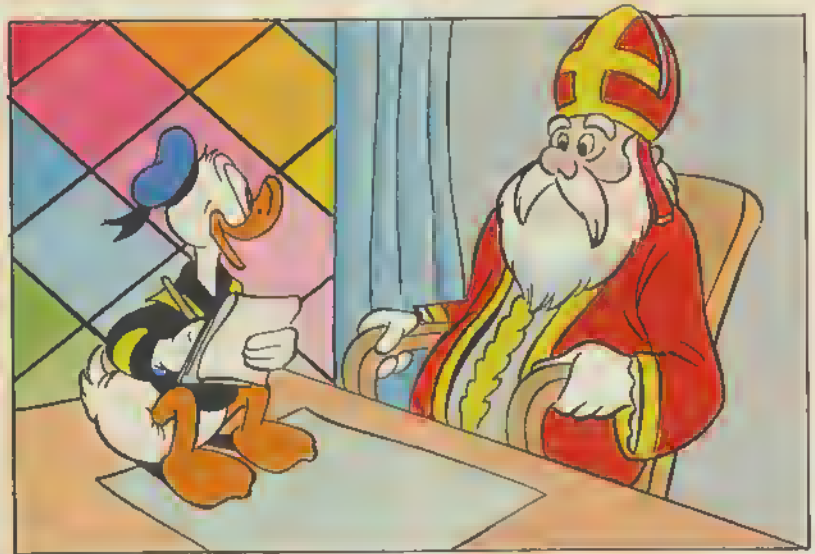

Hoe wilt u dat ik u noem? Sint Nicolaas, goedheilig man of...
Zeg maar gewoon Sinterklaas, Donald. Of Sint, vind ik ook best!
Goed, Sinterklaas. Zoals u weet lezen een heleboel kinderen in Nederland en België mijn blad. En er zijn een aantal vragen die ze u allemaal wel zouden willen stellen. Zo kreeg ik een brietje van ene Ceesje uit Amsterdam die wilde weten hoe uw schimmel heet...
Mijn schimmel? Ha! Ha! Ik heb er wel veertig! Elk jaar neem ik er een stuk of twaalf op de stoomboot mee. Als de kinderen "Hoe huppelt zijn paardje het dek op en neer" zingen, staan er nog elf schimmels ongeduldig te trappelen, beneden in het scheepsruim. Omdat ze zo op elkaar lijken, noem ik ze gewoon allemaal "Schimmel". Ik berijd ze om de beurt.
Nelleke uit Wildervank wil weten of u écht met uw paard over de daken rijdt?
Zeker! Vooral als het een groot, plat dak is, dat niet al te hoog is en waar mijn schimmel makkelijk op kan komen. Liefst via een lift. Op spitse daken ligt dat wat moeilijker, hoewel het de laatste tijd weer wat beter gaat, omdat steeds meer mensen kabeltelevisie krijgen. Nu wordt mijn weg niet meer zo vaak versperd door die lastige tv-antennes. Op de daken komen we tenminste nooit van dat lawaaiige autoverkeer tegen!
Sint, een vraagje over de roe. Krijgen stoute kindertjes nog altijd de roe? Deze vreeg werd gesteld door een jongetje dat ondertekende met "671-176".
Nou, dat gebeurt nog maar heel zelden. Van mijn honderden zwarte Pieten is er nog maar ééntje bezig met het maken van roe's. En die zijn dan meestal voor in de etalages van winkels en zo. De enige die er nog regelmatig eentje in zijn schoen vindt, is Midasje Wolf.
Wat? De grote Boze Wolf? Maar dat is toch geen kind meer? Zet hij nog steeds zijn schoen?
Ach, je kent hem, Donald. Hij is en blijft hebberig. Misschien hoopt hij dat ik er een marsepeinen biggetje instop.
Dan een vraag van ene Dagobert uit Duckstad... heu... Ik vrees dat dat familie van me is... Weinu: hij schrijft dat hij liever geld ven u krijgt dan kadootjes.
Nou, dat kan hij vergeten! Geld geven, daar begin ik niet aan! Ik denk trouwens

Sla om

vervolg

SINTERKLAAS INTERVIEW

dat veel kinderen zich afvragen of iemand die al zo rijk is als jouw oom Dagobert nog wel kadootjes moet krijgen. Nou, reken maar! Dagobert Duck mag dan *al* en toe gierig zijn, als 't er echt op aankomt toont hij z'n goede hart. Daarom beloon ik hem toch elk jaar met 'n kleinigheidje.

Maar... betekent dat dat uw zwarte Pieten in zijn zwaarbeveiligde pakhuis kunnen binnendringen als ze iets in z'n schoen willen stoppen?

Nee hoor, dat is zelfs voor zwarte Pieten vreselijk moeilijk! Daarom gooi ik elk jaar wat chocolade- en dropgeld door zijn brievenbus. Daar zet hij ook z'n schoen: onder de brievenbus.

Dan wil Marja uit Heemskerk weten of het niet ontzettend vermoeiend is om elk jaar gedurende 'n paar weken overal in het land zó hard bezig te zijn.

Zeker! Maar je weet dat ik een enorme hoeveelheid zwarte Pieten heb die me helpen. Een stuk *of* honderd zijn in vaste dienst bij me en alle andere Pieten zijn Hulppieten, die het Uitzendbureau voor Sinterklaas-, Kerstman- en Paashaashulpen me levert. De meeste ouders helpen me ook een handje. Zij schrijven me wat hun kinderen het liefst van Sinterklaas willen hebben en of ze zich het afgelopen jaar een beetje gedragen hebben.

De MEESTE ouders? Niet ALLEMAAL?

Nee, sommigen vergeten het. Dan sturen de kinderen me zelf een briefje. Hier heb ik er toevallig eentje: "Beste Sinterklaas. Kent u ons nog? Wij zijn Kwik, Kwek en Kwak. Onze oom is altijd..."

Eh... eh... ahum... Oei, Sinterklaas, de tijd dringt. Een laatste vraag van Johanneke uit Tegelen: Wat doet u als u na 6 december naar Spanje teruggaat?

Uitrusten. Lekker luieren op het strand in Spanje. De eerste maanden doe ik alleen waar ik zin in heb: ik speel golf en ik lees dan regelmatig jouw weekblad. Later begin ik me op mijn gemak voor te bereiden op november, als ik weer naar Nederland ga. Soms maak ik vast een paar gedichtjes, en verzin een surprise. Maar een mens moet nu eenmaal ook vakantie hebben, nietwaar?

Sinterklaas, heel hartelijk bedankt voor uw kostbare tijd en dit interessante gesprek. Ik wens u een prettige verjaardag toe!

BIJZONDER GESCHENK VOOR SINTERKLAAS

"Er is maar één man op de hele wereld die op zijn verjaardag kado's weggeeft in plaats van ze te krijgen. Dat is eigenlijk een hele rare zaak. Vandaar dat het me een goed idee leek om de rollen eens om te draaien en een nuttig verjaarsgeschenk voor de Sint uit te vinden," aldus de heer W. Wortel, die gisteren met een langwerpig pak de verblijven van Sint Nicolaas binnenstaple. Wat er in dat pak zat? "Een automatische, vliegende turbo-staf. Sinterklaas wordt tenslotte ook een dagje ouder, en het is levensgevaarlijk voor zo'n oude man om zich met z'n schimmel op het dak te begeven. Met deze staf kan hij gemakkelijk en veilig van dak naar dak vliegen." De Sint verklaarde later zeer blij te zijn met het kado, maar hij is van plan om er maar sporadisch gebruik van te maken. Dit omdat er enige opschudding was ontstaan in Duckstad toen de Sint een "proefritje" maakte op z'n nieuwe staf: velen dachten dat ze te maken hadden met een nieuwe heks...

PEPERNOTENDIEVEN AAN HET WERK!

De geruchten dat er regelmatig pepernoten verdwijnen uit Sint Nicolaas' peparnotenpakhuis, zijn eindelijk door aen daar werkzame zwarte Piet bevestigd. "Het gaat maer om kleine hoeveelheden," verklaarda daze. "Er verdwijnen drie à vier pepernoten per nacht. Andars had Sinterklaas natuurlijk al iang aangifte bij de politie gedeen. Het is een mystarie, en zai wel nooit opgelost worden..." Dok de bewoners van de boom direct naast hat pakhuis; de heren Knabbel en Babbel, zeggen geen verklaring voor het verschijnsel te kunnen geven.

ZWARE JONGEN IN DE KNEL

Wie schetst de verbazing van de familie Duitepoen toen zij dinsdagavond na het zingen van "Sint Nic'laas goedhellig man" als antwoord een huipgeroep uit hun open haard hoorden. Toen ze keken, ontdekten ze dat er zich een zwarte Piet in het rookkanaal van hun villa bevond. Vanwege de grote omvang van zijn buik was hij daar knel komen te zitten. Nadat de brandweer te huip was gesneld om de arme Pietermanknecht uit zijn hachelijke positie te bevrijden, bleek dat het geen echte zwarte Piet was, maar een Zware Jongen die zich als zwarte Piet verkleed had, om zo onopvallend in het luxe-landhuis, waar zich, zoals bekend, veel kostbaarheden bevinden, binnen te kunnen dringen. Om commentaar gevraagd verklaarde Sinterklaas dat met zijn echte helpers zo iets nooit kan gebeuren: "Zodra een zwarte Piet tekenen van dikte gaat vertonen, meestal door het nuttigen van te veel speculaas, wordt hij ontheven van schoorsteendienst. Hij krijgt dan rijm- en inpakwerk te doen!" De Zware Jongen zal zijn surprise-avond in een cel van de Duckstadse gevangenis door moeten brengen.

GESTOLEN SCHOENEN

Sinds enkele dagen loopt Goofy zonder schoenen door de Duckstadse straten. Hoewel Goofy niet bepaald een ordelijk persoon genoemd kan worden, is het toch niet waarschijnlijk dat zijn schoenen zich in zijn eigen huis bevinden. Er moet aangenomen worden dat ze zijn gestolen! Oma Duck breide al een paar geiteharen sokken voor hem, maar de vraag blijft waar Goofy's schoenen zich bevinden. Zou het leif, dat het de grootste maat schoenen in Duckstad is, er iets mee te maken hebben?

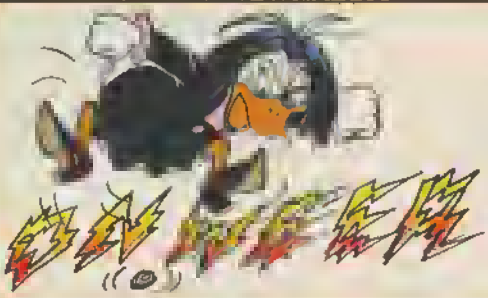

Gistermorgen schrok Duckstad op, toen er bij klaarheldere hemel een onweersbui losbarstte. Onze verslaggever onderzocht dit vreemde natuurverschijnsel en kwam terug met de mededeling dat Zwarte Magica hiervan de aanstichtster was. De heks had Sinterklaas om een geluksdubbeltje gevraagd, maar kreeg een verschrikkelijke woedeaanval toen zij in haar schoen een chocolade-dubbeltje vond!

GEEN KADO VOOR GOOFY?

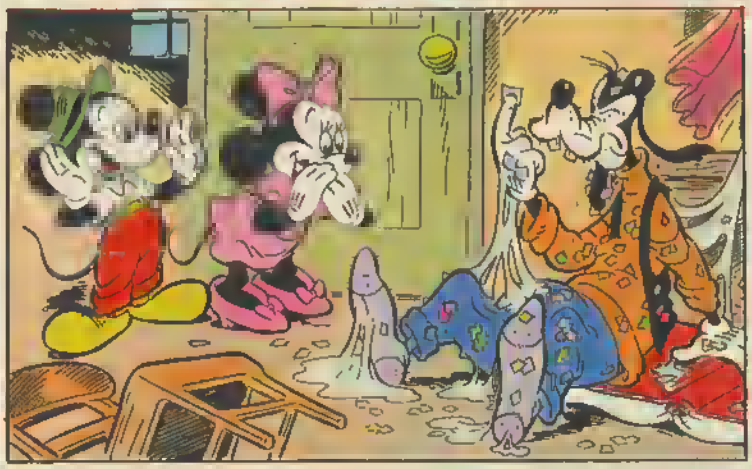

Het is nog maar de vraag of Gooty dit jaar de Sinterklaaskadootjes krijgt waar hij om heeft gevraagd. Nadat Mickey en Minnie Mouse twee dagen niks van hun vriend gehoord hadden, werden ze ongerust en besloten bij hem thuis poolshoogte te nemen. Daar ontdekten ze dat Gooty zó aan de vloer en het meubilair zat vastgekleefd, dat hij zich niet meer kon verroeren. "Het komt allemaal door mijn verlanglijstje," verklaarde hij. "Ik had het netjes op tijd klaar, en wilde het naar Sinterklaas sturen. Maar die goede man woont helemaal in Spanje. En de enige Spaanse postzegel die ik had, zat in een verzamelalbum, en plakte niet meer toen ik eraan likte. Terwijl ik hem met plaksel aan 't insmeren was, heb ik per ongeluk de lijmpot een beetje omgestoten. Nou, je ziet het resultaat!" Nadat Mickey hem uitlegde dat hij op een brief naar Sinterklaas ook een gewone postzegel had kunnen plakken, verklaarde Gooty: "Waarom neemt de Sint geen teletoon, net als iedereen?"

MIDAS BLIJFT HIER!

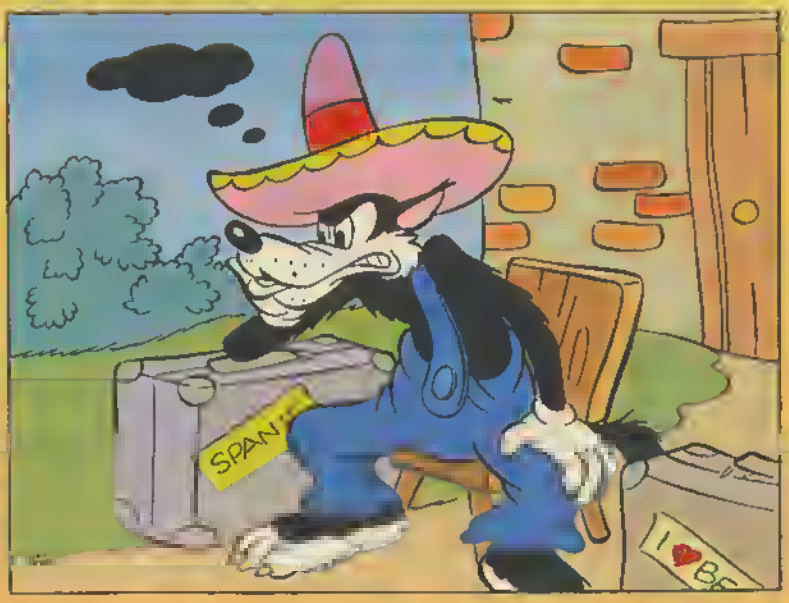

Wat keek Midas Wolf op zijn neus! Zoals elk jaar stond hij klaar met zijn sombrero, zijn castagnetten en zijn koffertje waar grote stickers met "I ♥ Beniduck" en "Costa del Sol, here I come!" op zitten. Hij had meneer Beer al gevraagd om een paar weekjes op zijn zoon Wolfje te passen, omdat hij in de veronderstelling was dat hij, wegens stout gedrag mee mocht naar Spanje in de zak van Sinterklaas. Maar wat een pech: de stoomboot zal dit jaar zonder hem vertrekken. Sinterklaas heeft namelijk laten weten dat hij niet van plan is Midas mee te nemen. "We nemen al lang geen stouterikken meer mee naar Spanje", verklaarde hij. "En we hadden het gevoel dat het toch geen zin had als strat. Midas is het afgelopen jaar niet minder ondeugend geweest dan vorig jaar. Nee, hij zal iemand anders moeten vinden die zijn vakantiereisjes betaalt. Hij krijgt dit jaar natuurlijk wel nog de roe!"

VACATURE.
Welke zwarte Piet wil na 6 december bij mij in dienst treden voor lichte inbraakwerkzaamheden? Reflecties naar Z. Magica, Nr. 131313.

Muizen zoeken reus, om gedurende de sinterklaasdagen de schoenen van te kunnen lenen. Reacties: Tom en Pieter, per adres: Oma Duck.

Piet heeft iets lekkers voor het paard klaargemaakt, en het paard heeft daar wel trek in! Maar welke weg moet Piet volgen om bij het paard te komen?

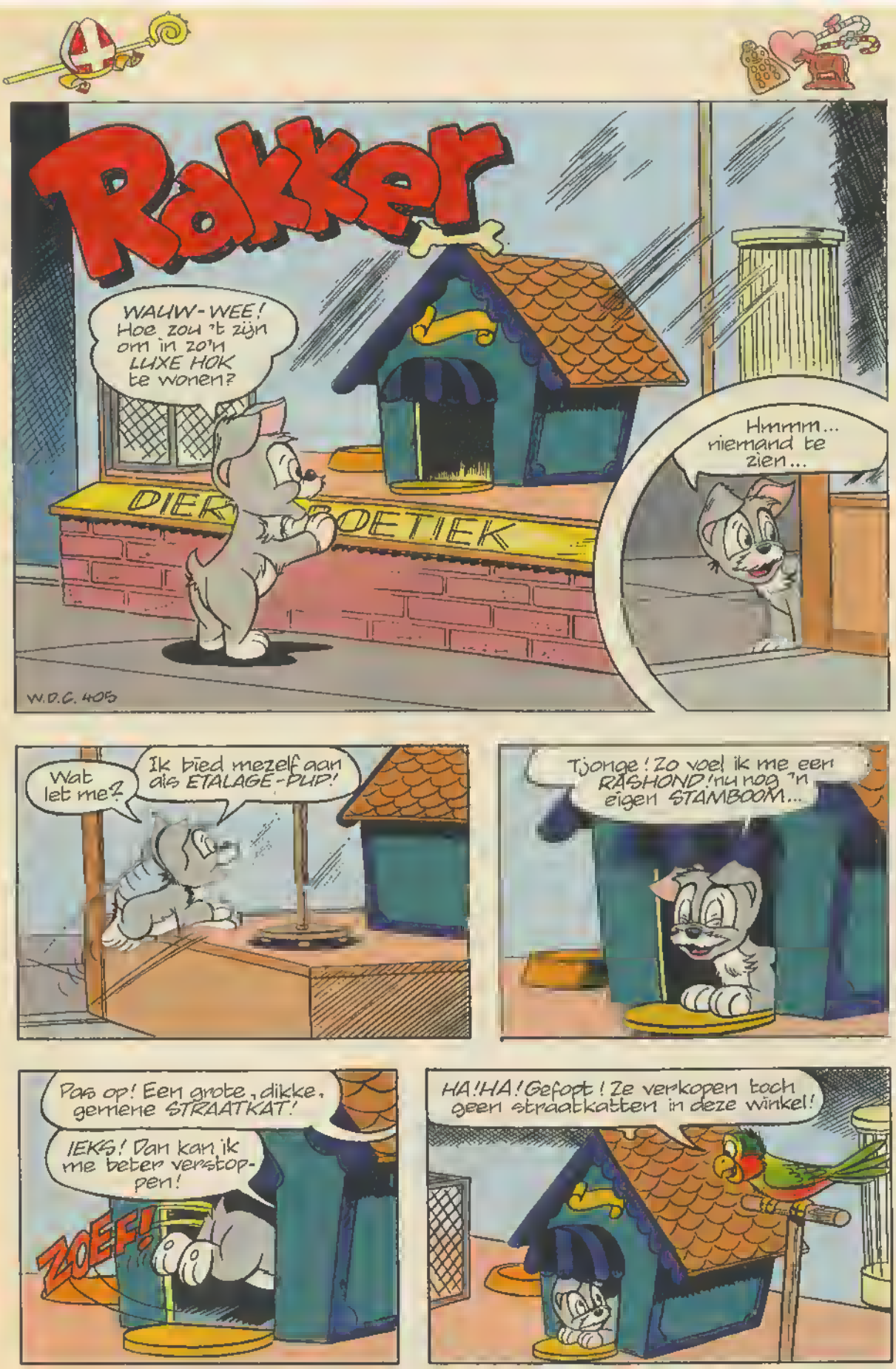
Rakker
WAUW-WEE! Hoe zou 't zijn om in zo'n LUXE HOK te wonen?
DIER DOETIEK
Hmmm... niemand te zien...
W.D.C. 405
Wat let me?
Ik bied mezelf aan als ETALAGE-PUP!
Tjonge! Zo voel ik me een RASHOND! nu nog 'n eigen STAMBOOM...
Pas op! Een grote, dikke, gemene STRAATKAT!
IEKS! Dan kan ik me beter verstoppen!
ZOEF!
HA! HA! Gefopt! Ze verkopen toch geen straatkatten in deze winkel!

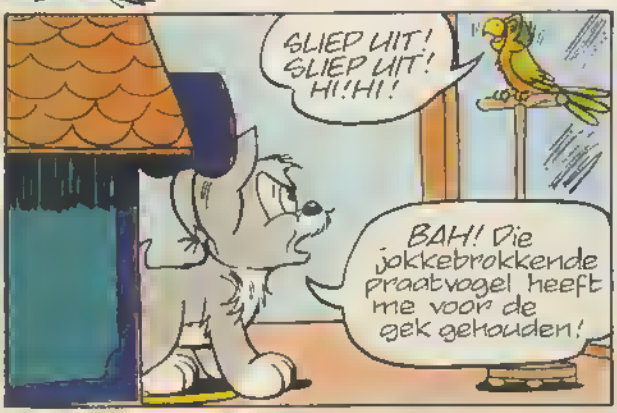
SLIEP UIT! SLIEP UIT! HI! HI!
BAH! Die jokkebrokkende praatvogel heeft me voor de gek gehouden!

HOK-BREDE vloerbedekking! 'n Rubberbot met BIEFSTUKGEUR! ZUCHT!

Pas op! Daar komen MENSEN!
Zozo, mensen, hè? Die parkiet denkt toch niet dat ik me twee keer bij de neus laat nemen!

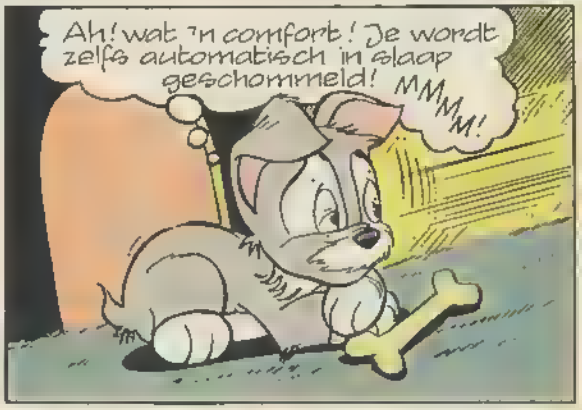
Ah! wat 'n comfort! Je wordt zelfs automatisch in slaap geschommeld! MMMM!

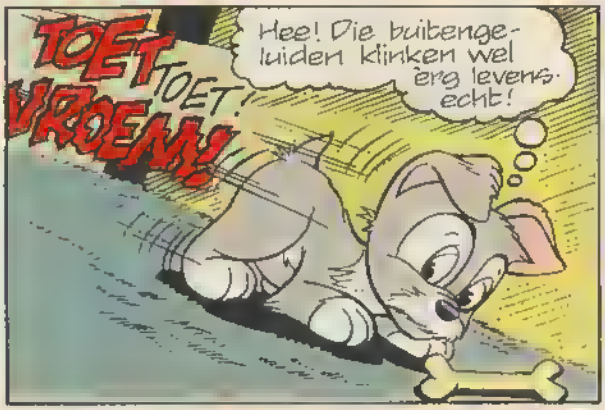
TOET TOET! VROEM!
Hee! Die buitengeluiden klinken wel erg levensecht!

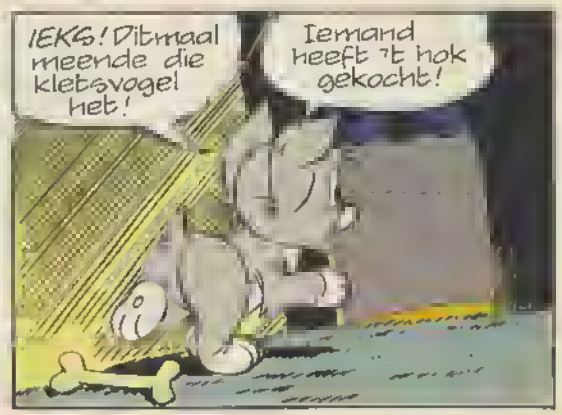
IEKS! Ditmaal meende die kletsvogel het!
Iemand heeft 't hok gekocht!

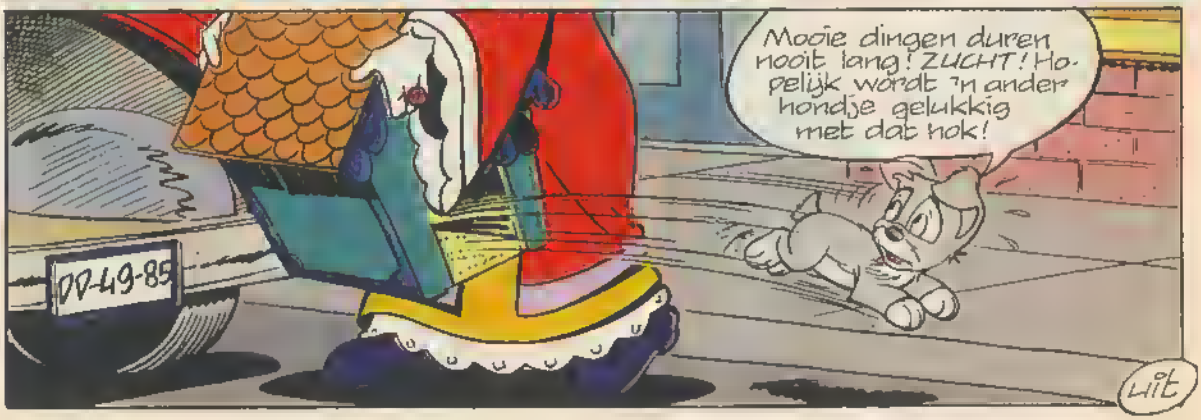
Mooie dingen duren nooit lang! ZUCHT! Hopelijk wordt 'n ander hondje gelukkig met dat hok!
DD-49-85
UIT

WIL JIJ TINA HELEMAAL VOOR JEZELF?

Neem don ook 'n obonnement en krijg bovendien deze prochtige, echt zilveren oorbellen kodo!!

advertentie

BON

Ja, ik neem nu een kwartaal abonnement op Tina.
(kosten ƒ 20,15).

Naam: _____

Straat: _____ Nr.: _____

Postcode: _____

Geboortedatum: _____
Betaling vindt plaats per acceptgirokaart.
Als welkomstkado ontvang ik:
1. ☐ zilveren paardoorbellen
2. ☐ een éénmalige korting van ƒ 5,–

0151 AAA-

Knip de bon uit en stuur 'm op naar Tina, Postbus 299, 2000 AG Haarlem. De nieuwe abonnee mag de afgelopen drie maanden geen abonnee zijn geweest. Het kado wordt verstuurd nadat de betaling bij ons is binnengekomen. Maak nog geen geld over, de rekening volgt. ***WOON JE IN BELGIË?*** *Stuur dan deze bon in een gefrankeerde envelop naar, Jan Blackxstraat 7, 2018 Antwerpen of geef hem aan de weekbladverkoper. Deze aktie duurt tot 31-12-1985. Prijswijzigingen voorbehouden. Tina kost ƒ 1,55 per nummer. Let op: bestaande abonnees kunnen het kado kopen. Maak dan ƒ 14,95 over op giro 9229 t.n.v. Medianet te Haarlem, onder vermelding van : Tina zilveren paardoorbellen.*

advertentie

het kleuterblad vol verrassingen!

Bobo is speciaal afgestemd op de belevingswereld van kinderen van 3 tot 8 jaar, een echt lijfblad voor peuters en kleuters.
In elk nummer staat van alles: verhaaltjes om (voor) te lezen, kijkplaten en strips. En met de speelpagina's kunnen de kleintjes naar hartelust bezig zijn! Knippen, plakken en kleuren.

Neem een abonnement en u ontvangt het Bobo-boek OMA FLADDER GRATIS als welkomstkado.

Vul de bon in en stuur hem vandaag nog op in een ongefrankeerde envelop naar:
Bobo,
antwoordnr. 50.103
2000 VK Haarlem.

Of bel 023-31 94 21

BON Ja! ik wil voortaan Bobo thuisbezorgd krijgen.
Noteer mij als nieuwe abonnee voor tenminste een halfjaar (13 nummers). Bobo kost f 1,55 per nummer.
* Ik kies voor ☐ het boek OMA FLADDER
☐ een eenmalige korting van f 4,65 op het abonnementsgeld

Ik betaal per acceptgirokaart

Naam _____

Straat _____ Nr. _____

Postcode _____ Plaats _____

Tel.nr. _____ Geboortedatum _____

* aankruisen wat u wenst.
Bon ingevuld zonder postzegel op de bus doen.

0101 AAA-

advertentie

dat een heel jaar lang! De DONALD DUCK SCHEURKALENDER
t 365 blaadjes, voor iedere dag één. Op elk blaadje staat een
ap en aan de achterzijde een puzzel, een raadsel of een
tonswaardigheid. Met zo'n kalender is het 't hele jaar feest!
eet jij een abonnee voor Donald Duck? Stuur dan de kaart
en je krijgt de scheurkalender gratis thuisgestuurd.

Donald Duck
SCHEURKALENDER
1986

puzzel

ELKE DAG EEN GRAP!

MAAK GEBRUIK VAN DE ANTWOORDKAART MIDDEN IN MIJN BLAD!

VRIJDAG

advertentie

LOEKI de leeuw

HET VERHAAL MET 9 LIEDJES VAN LOEKI in de jungle

Een fantastisch leuk Sinterklaascadeau

OP LP EN CASSETTE

LOEKI'S EERSTE LANGSPEELAVONTUUR
LOEKI in de jungle

Z'N EERSTE LANGSPEELAVONTUUR

Dagobert Duck
NEE HÈ!
HB420
Een MOLSHOOP op mijn smetteloos strakke grasveld!
Een van de belangrijkste tekenen van welstand is 'n keurig-onderhouden egaal gazon zónder bulten van ongedierte erin!
PETS! PETS!
Die verdraaide mol! Dat kost me weer minstens één gulden aan graszaad!
Dat zal je leren! Laat ik je NOOIT meer op mijn grasveld zien!
Maar ...
Volhouden, hè?
?
PETS!

Is er iets aan de hand, Oom Dagobert?
Je moet me helpen, Willie! Een horde wilde mollen vernietigt mijn gazon!
Is dat alles? Daar kan dit apparaatje u vanaf helpen! Het werkt met geluid, zodat u de mollen geen pijn doet!
Wil je de ondieren MUZIEK bij hun werk geven?
Nee, nee! Ik stel het in op anti-mol-geluiden!
Fantastisch! Kijk 'm gaan!
BLIEP!
OEH!
Ik wil ook wel eens!
BLIEP!
NIET DOEN!
U heeft 't knopje verstelt! Dit geluid trekt mollen AAN!
AAAAH! Mijn mooie gazonnetje!
BLIEP!
ZUCHT! Deze uitvinding is dus ook geen succes!
Natuurlijk wel! IK KOOP 'M!
BLIEP!
Later...
IK EERST
Nee, ik!
Tja, Oom Dagobert weet OVERAL geld uit te slaan...
DUCK LAAT UW TUIN OMSPITTEN VOOR MAAR F10,- VOLGENS NATUURLIJKE METHODE
Vooruit betalen, alstublieft!
77-00-77
LIT

Deel 7: HET EINDE DER TIJDEN

"Ik zat in de val! Tenminste, dat dachten de Morlocks. Ik hoorde hun fluisterende stemmen snel naderbij komen. Ik haalde de hefboompjes voor het startmechanisme uit mijn broekzak en zocht in het donker naar de plek waar ze moesten worden vastgeschroefd. Het klamme angstzweet brak me aan alle kanten uit! Ik kon de gaatjes niet vinden waarin ze hoorden. Zenuwachtig gleden mijn vingers over het bedieningspaneel. De Morlocks begonnen aan mijn broek en mijn jasje te trekken. Toen ze met meer waren, probeerden ze me van mijn zitplaats te sleuren. Weke handjes probeerden de hefboompjes uit mijn vingers te trekken. Woest schopte ik om me heen. Eindelijk, na een eeuwigheid, had ik de hefboompjes bevestigd en duwde ik ze naar voren.

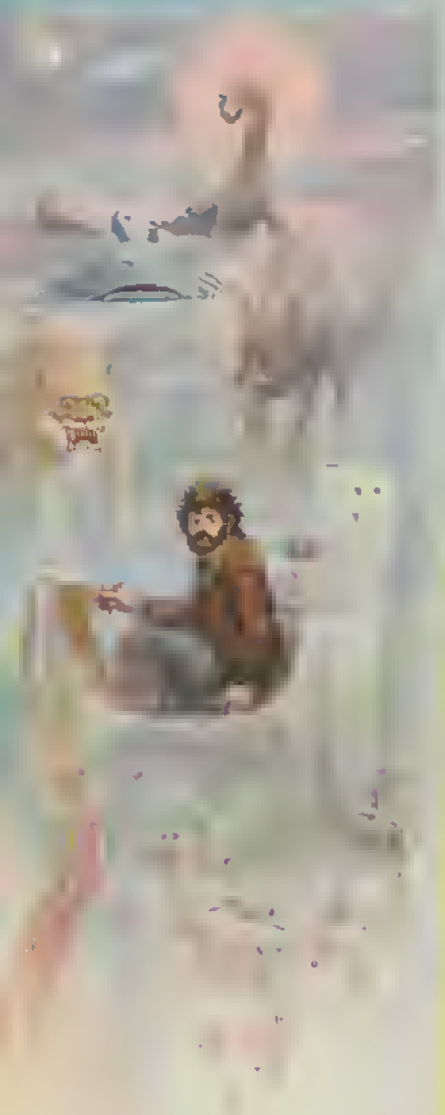

De grijpende handen van de Morlocks losten op in het niets. De duisternis verdween en ik bevond me in hetzelfde onbestemde licht dat ik al eerder heb beschreven.

Het is geen plezierig gevoel om door de tijd te reizen, dat heb ik jullie aan het begin van mijn verhaal al verteld. Daarbij kwam nog dat ik niet goed op mijn zitplaats zat door het getrek en gesjor van de Morlocks. Hierdoor was de tijdmachine uit zijn evenwicht geraakt en slingerde het apparaat als een schip in hoge zee. Toen ik me weer op mijn plaats had gehesen en de tijdmachine zich weer wat rustiger gedroeg, wachtte me een onaangename verrassing. Om terug te keren naar mijn eigen tijd moest ik de hefboompjes naar me toe trekken, maar in de verwarring had ik ze van me afgeduwd. Ik reisde steeds verder de toekomst in. Ik wierp een blik op de meters en zag duizenden jaren wegtikken alsof het seconden waren!

Toen ik opkeek van het bedieningspaneel werd mijn aandacht getrokken door een vreemd verschijnsel. De wereld om me heen werd steeds donkerder en grauwer en tot mijn verwondering keerde het dag-en-nacht-ritme weer terug, hoewel ik geen snelheid had geminderd. Dat betekende dat de dagen steeds langer waren. Tenslotte vervaagde het verschil tussen dag en nacht weer en hing er een sombere schemering over de aarde, die af en toe doorbroken werd door de vurige staart van een komeet. De zon werd roder en roder en hing als een reusachtige, dof gloeiende bal boven de horizon. Ik was in een tijd aangekomen waarin de zon niet meer onderging en er op aarde geen dag en geen nacht meer bestond. Onze planeet had zich permanent met één kant naar de zon toegewend, aan de andere, donkere kant heersten ijzige kou en eeuwige nacht.

Heel voorzichtig begon ik te remmen. Ik was nog niet vergeten dat mijn vorige remmanoeuvre bijna verkeerd was afgelopen. De wijzers draaiden steeds langzamer in het rond. De vage omtrekken van heuvels aan een verlaten strand werden zichtbaar. Ik stopte. Vanaf mijn zitplaats in de tijdmachine bekeek ik de omgeving. De hemel boven mij was diep rood, maar links van mij ging hij over in een diep zwart waarin enkele bleke sterren pinkelden. Boven de horizon hing een reusachtige rode zon. De zee glansde olieachtig in het spookachtige licht; de kale heuvels gloeiden rood op. Zou hier nog leven zijn, vroeg ik me af. Ik zag wat felgroene mossen, verder niets. De zee deinde traag op en neer en had een dikke zoutkorst op het strand achtergelaten. Ik bemerkte dat ik moeilijker ademde dan normaal. Waarschijnlijk was de lucht ijler dan in onze tijd.

Plotseling verstijfde ik van schrik. Een schrille kreet sneed door de stilte. Iets dat op een reusachtige witte vlinder leek, scheerde rakelings om me heen en verdween over de heuvels. Ik rilde. Ik voelde me slecht op mijn gemak in deze wereld. Verbeeldde ik het me of was dat pokdalige rotsblok dichterbij gekomen?

Het was geen verbeelding. Langzaam schnifelde het gevaarte naar me toe. Toen het op twintig meter afstand was, zag ik dat het geen rotsblok was maar een groot krabachtig monster, met voelsprieten zo groot als hengels en twee ogen op stelten aan weerszijden van zijn gepantserde kop. Ik zag de honderden voelhoorntjes om zijn bek zenuwachtig trillen. Terwijl ik vol afgrijzen dit ge-

Geschreven door H. G. Wells *Illustraties: H. G. Kresse*

DE TIJDMACHINE

drocht op me af zag komen, voelde ik iets op mijn wang kriebelen. Een vlieg of zo, dacht ik, en ik wilde het beest wegslaan, maar het was geen insekt. Het was iets draderigs. Ik draaide mij om en stond oog in oog met een andere reuzenkrab. De ogen trilden hoosaardig op hun stelen, de slijmerige muil sidderde, twee geweldige scharen daalden langzaam op mij neer.

Automatisch tastte mijn hand naar de hefboompjes en een seconde later ijlde ik weer verder de toekomst in. Ik kan niet onder woorden brengen wat voor afschuwelijke verlatenheid er hing over de wereld die om mij heen opdoemde. Naarmate ik verder de tijd in reisde, werd de zon groter en roder, en de hemel donkerder. De krabben waren van het strand verdwenen. Ik stopte behoedzaam.

Afgezien van wat groen wier was er geen leven meer te bespeuren. Het was ijzig koud. Het sneeuwde een beetje. In de spiegelgladde zee dreef ijs. Hoewel het schemerig was, zag ik voor de kust een zandbank liggen. Bewoog daar iets? Of vergiste ik me? Was er dan toch nog dierlijk leven in deze zieltogende wereld? Plotseling gleed er een donkere schaduw over de wereld. Geschrokken keek ik op en zag dat de zon langzaam achter een zwarte schijf gleed. Was dat de maan? Nee, dat kon niet, die was veel kleiner. Welke vreemde planeet had zich tussen de aarde en de zon genesteld?

Het werd snel donker. Er stak een kille wind op. De omtrekken van de heuvels verdwenen in de schemering. Ik huiverde. Mijn ademhaling ging gejaagd. Snel wakkerde de wind aan tot een ijzige storm. De vreemde planeet had de zon nu geheel aan het oog onttrokken. De hemel was inktzwart. Het was een angstaanjagende gebeurtenis. Daar stond ik dan, moederziel alleen in een wereld waar al het leven zoals wij het kennen van verdwenen was. Want leven was er nog wel.

Ik hoorde iets kabbelen bij het strand en toen zag ik iets in het donker bewegen. Het was een rond ding, ongeveer zo groot als een voetbal. Het had lange tentakels waarmee het zich over het bloedrode water voortbewoog.

Plotseling werd het me allemaal te machtig. Het idee dat ik misschien voor altijd in deze hel aan het einde der tijden zou moeten blijven, verlamde me. Het werd me zwart voor de ogen. Met moeite sleepte ik me naar de tijdmachine. Ik hees me aan hoofd en haalde de hefboompjes naar me toe. Ik wilde naar huis.

Lange tijd zat ik wezenloos voor me uit te staren, terwijl de tijdmachine terugraasde naar het heden. Pas toen na honderdduizenden jaren de hemel weer blauw werd, viel de angst van me af. Eindelijk verschenen weer tekenen van menselijk leven. Ik minderde vaart. Het landschap kreeg bekende trekken en ik zag bouwwerken die me vertrouwd voorkwamen, ook al waren ze in een verre toekomst gebouwd. Langzaam daalde de wijzer naar de nul onder aan de wijzerplaat. Dag en nacht wisselden elkaar in steeds trager tempo af. Toen doemden de muren van mijn laboratorium rond mij op. De wijzer stokte bij de nul, de machine stopte. Ik was thuis.

Ietwat verlwaasd keek ik rond in mijn oude vertrouwde werkplaats met al mijn vertrouwde spullen, precies zoals ik hem had achtergelaten. Wat bibberig stapte ik uit de tijdmachine en liet me op een stoel vallen. Het duurde even voordat ik weer helder kon denken. Ik vroeg me af of ik alles wel echt had meegemaakt, of dat mijn tijdreis een zinsbegoocheling was geweest. Had ik alles dan gedroomd? Maar toen ik een blik op mijn tijdmachine wierp, wist ik dat het geen inbeelding was geweest. Bij mijn vertrek had de tijdmachine midden in mijn werkplaats gestaan, nu stond hij in de uiterste rechterhoek. Precies over die afstand hadden de Morlocks hem verplaatst toen ze hem in het voetstuk van de sfinx hadden verborgen. De rest weten jullie. Ik vond jullie hier aan tafel en heb jullie bij deze verslag gedaan van mijn belevenissen."

De Tijdreiziger zweeg. Wij keken elkaar aan en wisten niet wat we ervan moesten denken. De dokter schraapte luidruchtig zijn keel. De Tijdreiziger glimlachte vermoeid.

"Ik verwacht niet dat jullie mijn verhaal geloven," zei hij. De dokter knikte. Mr. Filby die door iedereen en vooral door zichzelf als een intellectueel beschouwd werd, bestudeerde zijn sigaar en schudde meewarig zijn hoofd. Tenslotte haalde de journalist zijn horloge te voorschijn en stond op.

"Je had schrijver moeten worden," zei hij.

"Jij gelooft mijn verhaal dus ook niet?"

"Och... wat zal ik zeggen..."

"Laat maar." Nadenkend trok de Tijdreiziger aan zijn pijp en staarde naar de twee bloemen die hij halverwege zijn verhaal uit zijn zak had gehaald en waarvan hij beweerd had dat hij ze van het meisje Weena had gekregen. De dokter nam er een van tafel en bekeek hem nauwkeurig.

"Deze plantesoort ken ik niet," zei hij fronsend. "Mag ik ze hebben om ze te bestuderen?" Hij keek de Tijdreiziger vragend aan. Deze was ineens bleek geworden.

"Nee," mompelde hij, "die heb ik van Weena gekregen." Hij streek over zijn voorhoofd. "Het lijkt ineens allemaal zo lang geleden. Was het dan toch allemaal een droom? Heb ik me alles dan ingebeeld?"

Hij sprong op, nam een lamp en liep naar zijn laboratorium. Wij volgden hem. In het flakkerende licht van de olielamp stond de machine die hij ons een week geleden had laten zien. Toen was hij glanzend gepoetst geweest, nu het koper geblonken en het kwarts geheimzinnig geschitterd. Maar nu bood de machine een jammerlijke aanblik. Hij was smerig en één van de stangen was verbogen.

"Nee," fluisterde de Tijdreiziger. "Ik heb het me niet verbeeld. Ik heb door de tijd gereisd." Alle twijfel was ineens van hem afgevallen.

Toen hij afscheid van ons nam, was de Tijdreiziger in een opperbest humeur. Wij voelden ons geen van allen goed op ons gemak.

"Zou je het niet wat kalmer aan doen?" zei de dokter met een bedenkelijk gezicht. "Je bent een beetje overwerkt, geloof ik."

Maar de Tijdreiziger klopte hem bemoedigend op de schouder en wenste ons opgewekt goedenacht.

Ik deed die nacht geen oog dicht. Voortdurend moest ik aan de Tijdreiziger denken. De volgende nochtend ging ik onaangekondigd bij hem op bezoek, wat ik wel vaker deed want we waren oude vrienden.

"Meneer is in zijn laboratorium," zei zijn huishoudster. "Eigenlijk wil hij niemand spreken, maar voor u wil hij misschien wel een uitzondering maken."

Het laboratorium was verlaten. De tijdmachine stond weer op zijn oude plaats en was schoongemaakt en opgepoetst. De verbogen stang was rechtgezet. Nieuwsgierig liep ik om het gevaarte heen en boog me over het bedieningspaneel. Voorzichtig raakte ik een hefboompje aan. Meteen voer er een siddering door het toestel. Haastig trok ik mijn hand terug.

Ik trof de Tijdreiziger in zijn studeerkamer. Hij zag er uitgerust uit en begroette me joviaal.

"Het spijt me dat ik weinig tijd voor je heb," zei hij. "Ik heb het razend druk."

"Met je tijdmachine?" vroeg ik voorzichtig.

"Ja," zei hij. Hij nam een kleine camera van zijn bureau en hing

een rugzak om. Wat daarin zat, wist ik niet
"Vind je niet dat die grap nu wel lang genoeg geduurd heeft?" vroeg ik voorzichtig.
"Grap?" Hij keek me verbaasd aan. "Welke grap? Bedoel je de tijdmachine?"
Ik knikte.
"De tijdmachine werkt en dat zal ik aantonen." zei de Tijdreiziger. Hij keek op zijn horloge. "Als je een uurtje wacht, zal ik je de bewijzen brengen."
Ik zuchtte en stemde aarzelend toe. Wat was hij van plan? De Tijdreiziger verdween in zijn laboratorium en ik maakte 't me gemakkelijk in een luie clubfauteuil om op zijn terugkomst te wachten. Ineens herinnerde ik me dat ik over een half uur een dringende afspraak had waar ik moeilijk onderuit kon. Haastig liep ik naar het laboratorium om de Tijdreiziger te zeggen dat ik niet op zijn terugkeer kon wachten. Toen ik bij de deur was hoorde ik een kreet die abrupt werd afgebroken. Geschrokken deed ik de deur open. Een sterke windstroom wierp me bijna omver. Er klonk gerinkel van glasscherven. Toen ik het laboratorium in keek, was de Tijdreiziger nergens te bekennen. Toen zag ik een spookachtige, wazige figuur zitten in wirwar van doorzichtig koper en kwarts. Hij was zó ijl dat ik de werkbank achter hem duidelijk kon zien. Voor ik met mijn ogen kon knipperen, was de schim verdwenen. Verbijsterd keek ik het laboratorium rond. De tijdmachine was verdwenen. Op de plaats waar ik hem zoeven had gezien, dwarrelde wat stof op.

Terwijl ik wezenloos voor mij uit stond te staren, kwam de huishoudster binnen.
"Bent u daarnet meneer tegengekomen op de gang?" vroeg ik. Verbaasd schudde ze haar hoofd.
"Is meneer dan niet hier?" vroeg ze.
"Nee," zei ik schor. Op dat moment besefte ik dat de Tijdreiziger al die tijd de waarheid had gesproken. Ik besloot mijn afspraak maar te vergeten. Dit was belangrijker. Met kloppend hart wachtte ik op de terugkomst van de Tijdreiziger. Stel je voor dat hij er in zou slagen bewijzen mee te nemen...

Ik vrees dat langer wachten geen zin meer heeft. Het is nu bijna drie jaar geleden dat de Tijdreiziger verdwenen is en ik denk niet dat we hem ooit terug zullen zien...

EINDE

advertentie

DIT GEBEURT ECHT NIET, HOOR!

Je zult toch naar de winkel moeten om **Donald Duck Dubbelalbum nr 8** en de **Donald Duck Scheurkalender 1986** in je bezit te krijgen!

In Donald Duck Dubbelalbum nr. 8 gaat Donald in opdracht van Oom Dagobert op zoek naar een Zoef-Zoef, de zeldzaamste auto ter wereld. Uiteraard zijn ook Mickey en de Boze Wolf van de partij.
96 bladzijden! **f 8,50 - Bfr. 170**

De Donald Duck Scheurkalender brengt in 1986 heel wat vrolijkheid. Elke dag één grap. Driehonderdvijfenzestig dagen lang! **f 11,50.**

Uitgaven van Oberon bv - Haarlem

Walt Disney's

TARAN en de toverketel

Orddu, Orwen en Orgoch willen de toverketel ruilen voor het magische zwaard van Taran, maar daar wil Taran niets van weten...

...totdat er alleen een kale vlakte over is...
Drommels!
ROMMEL!
Kijk!
RRRROMMEL!
DE TOVERKETEL!
We moeten 'm vernietigen!
BAM!
Een... twee...
KLANG!
OEF!
Het lukt niet! Die ketel is onverwoestbaar!
Pfoeh!
Ha! Ha! HA! Jullie hebben 't zelf gewild, sufferds!

Wordt vervolgd.

de Boze Wolf

Abonnementsprijs: f 1,55 per week of f 20,15 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers f 1,80, België 33 F.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Donald Duck, antwoordnummer 50,105 – geen postzegel – 2000 VK Haarlem of bel 023 – 310421.
Betalingswijze: abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd.
Voor postabonnees: Klantenservice Donald Duck, postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023 – 319421. Bereikbaar van maandag t/m donderdag tussen 08.30 – 16.45 uur, vrijdag van 08.30 – 16.00 uur. Bij correspondentie s.v.p. abonnementsnummer vermelden.
Voor bladenman-abonnees: U kunt zich wenden tot uw bladenman of tot het dichtstbijzijnde Medianet distriktskantoor: Arnhem 085-641 211, Beilen 05930-5545, Amsterdam 020-926910, Nieuwegein 03402-63071, Rotterdam 010-211 960, Vught 073-579039.
Opzegtermijn abonnementen: Voor Donald Duck geldt een opzegtermijn van zes weken.

Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Klantenservice Donald Duck, Haarlem. Denk om uw postcodel
Buitenland: Voor het buitenland werden prijzen en condities op aanvraag verstrekt door klantenservice D.D.(zie boven).
Losse nummers: Verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Distributeur: Aldipress B.V., Strijkviertel 31, 3454 PJ De Meern, telefoon 03406 – 2044.
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Maatschappij (Internationale Uitgevers Mij N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen, tel. 03 – 2370120. Donald Duck is verkrijgbaar bij de weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Niet in de leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd Donald Duck op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
Advertenties: Admedia B.V., A. J. Ernstraat 585, 1082 LD Amsterdam/ Buitenveldert, telefoon 020 – 5411345. Tarievenkaart nr. 21
Drukkerij: Retogravure Etten b.v.

8 710722 052011 00